

N:o 10.

Af Herr Sven Nilsson i Efveröd: Med hemställan att Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till förändrade stadganden i byggnad och underhåll af tingshus och häradsfängelse.

Då nedanskrifna, af mig vid sistlidne lagtima riksdag väckta motion, genom Lag-Utskottets uraktlåtenhet att behandla densamma, ej kom under Riksdagens bepröfvande, får jag härmed på enahanda skäl ånyo upptaga densamma, under önskan att den vid innevarande riksdag måtte vinna bättre öde.

En bland de många bördor, som synas vara ohjelpigt fastkedjade vid en del af vår modernäring, jordbruket, är onekligen byggande och underhåll af tingshus och häradsfängelse, som, enligt 26 kap. 4 § Byggningsbalken, ännu vidlåder jordens brukare, oaktadt man med skäl kan påstå, att dessa deraf ej ensamt äro i behof eller uteslutande draga nytta. Under den tid, från hvilken berörda lagstadgande härleder sig, kunde ett sådant försvaras, då man ej visste af någon annan titel för skattens påläggande än hemmantalet på jorden. Förhållandet är dock nu annorlunda, sedan en del andra personer med beskattningsföremål blifvit jemförliga med jordbrukaren, hvilka äro i lika behof af rättsskipningens behöriga handhavande som denne, och hvilka således jemväl i sin mån böra bidraga till upprätthållandet af de för ändamålet nödiga inrättningar. Nyare tidens fordringar äro äfven nu, jemförda med förr, betydligt större i afseende på dessa byggnaders beskaffenhet. Under 1870 års riksdag gjorde åtskillige motionärer framställning om en rättvisare och billigare fördelning af kostnaderna för berörda inrättningars uppförande och underhåll för framtiden, hvilken framställning Lag-Utskottet äfven då, såväl som vid flera föregående riksdagar, på derom framställda förslag har funnit skäligen förorda. Mången har dertill under de sednare riksdagarne varit lifligt genomträngd af den öfvertygelsen, att förslaget skulle funnit sin lyckliga lösning, förnämligast därför att ett sådant tillförene eller vid 1868 års riksdag blifvit bifallet i båda Kamrarna utan öfverläggning, och således enhälligt. Men genom Lag-Utskottets

försummelse vid sagde riksdag att expediera beslutet till Kongl. Maj:t återkom frågan vid 1869 års riksdag, då ett betänkande af Lag-Utskottet i samma ordalag som det af 1868 utan öfverläggning i Första Kammaren afslogs, hvilket man torde kunna kalla besynnerlig konsekvens, och vid 1870 års riksdag rönt jemväl ett likartadt förslag samma öde i sagde Kammare, utan att dock dess motståndare i öfverläggningen, som då egde rum, anförde ett enda exempel, som kunde gifva anledning till förändrade åsigter sedan 1868.

Enligt min uppfattning hade ett åliggande för en sednare Riksdags Lag-Utskott att befordra det år 1868 försummade beslutet till Kongl. Maj:t varit det enda och rätta, som sedermera i denna fråga bort-vidtagas från Riksdagens sida, men då jag föreställer mig, att Riksdagen vid närmarebesinning icke skall kunna undgå att fullgöra ett redan fattadt beslut, och då jag är öfvertygad om, att detta beslut har både billighet och rättvisa för sig, får jag med anledning af det anförda ånyo vördsam samt hemställa:

att Riksdagen ville. uti underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådana förändrade stadganden angående deltagande i byggnad och underhåll af tingshus och häradsfängelse, att dessa åligganden blifva för medlemmarne af tingslagen efter billiga grunder gemensamma.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 19 Januari 1872.

Sven Nilsson
i Efveröd.

N:o 11.

Af Herr P. O. Hörnfeldt: Derom, att de församlingar, der lönereglering för presterskapet blifvit genomförd, måtte, för den tid regleringen gäller, varda befriade från skyldigheten att bygga och underhålla så kallad tiondelada.

Vid 1870 års riksdag väcktes af representanten från Södra Helsinglands domsaga Magnus Jonsson förslag derom, att församling å landet måtte för fram-